

Posolstvo Svätého Otca Františka

k 53. svetovému dňu modlitieb za duchovné povolania

Cirkev, matka duchovných povolanií

Drahí bratia a sestry,

ako veľmi by som si želal, aby počas mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva mohli všetci pokrstení zakúsiť radosť z toho, že patria do Cirkvi! A aby mohli znovu objaviť skutočnosť, že kresťanské povolanie – tak ako aj iné, špecifické povolania – sa rodí v lone Božieho ľudu a je darom Božieho milosrdenstva. Cirkev je domom milosrdenstva a predstavuje „pôdu“, z ktorej povolanie klíči, rastie a prináša plody.

Preto vás všetkých pri príležitosti 53. svetového dňa modlitieb za duchovné povolania pozývam, aby ste uvažovali o apoštolskom spoločenstve a ďakovali za dôležitú úlohu, ktorú zohráva na ceste k povolaniu. V bule, ktorou sa vyhlasuje mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, som pripomenul slová sv. Bédu Ctihodného, ktorými komentuje povolanie sv. Matúša: „*Miserando atque eligendo*“ – (*Misericordiae vultus*, 8). Pán svojim milosrdným konaním odpúšťa naše hriechy a otvára nás pre nový život, ktorý nadobúda konkrétnu podobu v jeho povolanií k nasledovaniu a misii. Každé duchovné povolanie v Cirkvi má svoj pôvod v milosrdnej Ježišovej tvári. Obrátenie a povolanie sú ako dve strany tej istej mince a počas celého misionárskeho života učeníka sú navzájom prepojené.

Blahoslavený Pavol VI. v apoštolskej exhortácii *Evangelii nuntiandi* opísal rôzne stupne procesu evanjelizácie. Jedným z nich je začlenenie sa do kresťanského spoločenstva (porov. 23), od ktorého sme najskôr prijali svedectvo viery a jasné ohlasovanie Pánovho milosrdenstva. Toto začlenenie sa do spoločenstva zahŕňa celé bohatstvo cirkevného života, najmä sviatosti. Teda Cirkev je nielen miestom, kde veríme, ale aj objektom našej viery; preto sa vo *Vyznaní viery* modlíme: „Verím v Cirkev“.

Božie povolanie je *sprostredkované spoločenstvom*. Boh nás povoláva, aby sme sa stali súčasťou Cirkvi, a keď v nej istým spôsobom dozrieme, dá nám špecifické povolanie. Na ceste k povolaniu kráčame spolu s bratmi a sestrami, ktorých nám Pán dáva: ide o *spolu-povolanie*. Cirkevná dynamika povolania pôsobí proti ľahostajnosti a individualizmu. Nastoľuje také spoločenstvo, v ktorom je ľahostajnosť porazená láskou, lebo vyžaduje, aby sme vyšli zo seba samých a svoj život dali do služby Božiemu plánu, osvojac si tak dejinné postavenie jeho svätého ľudu.

V tento deň, ktorý je venovaný modlitbe za duchovné povolania, by som chcel všetkých veriacich vyzvať, aby vzali vážne svoju zodpovednosť za starostlivosť o duchovné povolania a ich rozlišovanie. Keď apoštoli hľadali niekoho, kto by zaujal miesto Judáša Iškariotského, sv. Peter zhromaždil 120 bratov (porov. *Sk* 1, 15); a pri výbere siedmich diakonov sa zišla skupina apoštolov (porov. *Sk* 6, 2). Svätý Pavol dal Títovi konkrétne kritériá na výber presbyterov (*Tít* 1, 5 – 9). Aj dnes je kresťanské spoločenstvo prítomné pri zrode duchovných povolanií, pri ich formácii a vytrvalosti (porov. apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 107).

Duchovné povolanie sa rodí v Cirkvi. Povolanie už od počiatku vyžaduje primeraný „zmysel“ pre Cirkev. Nikto nie je povolaný výlučne pre konkrétny región, ani pre istú skupinu alebo cirkevné hnutie, ale pre Cirkev a pre svet. „Jasným znakom autentickosti charizmy je jej eklezialita; jej schopnosť harmonicky sa začleniť do života svätého Božieho ľudu pre dobro všetkých“ (*tamže*, 130). Keď mladý človek odpovedá na Božie volanie, jeho horizont vnímania Cirkvi sa rozšíri, preto môže zvážiť rozličné charizmy a urobiť objektívnejšie rozhodnutie. Tak sa spoločenstvo stáva domovom a rodinou, kde sa rodia povolania. Kandidát duchovného povolania vďačne uvažuje nad touto sprostredkovateľskou úlohou spoločenstva ako nad nevyhnutne potrebným prvkom pre jeho budúcnosť. Učí sa spoznávať a milovať bratov a sestry, čo idú po iných cestách, ako je tá jeho; a tieto vzájomné putá posilňujú u všetkých prežívanie spoločenstva.

Duchovné povolanie rastie v Cirkvi. V procese formácie musia kandidáti rozličných duchovných povolaní čoraz lepšie spoznávať cirkevné spoločenstvo, a tak prekonať obmedzený pohľad, ktorý na začiatku máme všetci. Na to je vhodné mať *spolu s ostatnými členmi spoločenstva nejakú apoštolskú skúsenosť*, napr.: tlmočiť kresťanské posolstvo spolu so skúseným katechétom; zažiť evanjelizáciu na periférii spoločne s nejakým cirkevným spoločenstvom; objaviť poklad kontemplácie cez krátkodobé podieľanie sa na živote v kláštore; lepšie spoznať misie *ad gentes* v kontakte s misionármi; či mať hlbšiu skúsenosť s pastoraáciou vo farnosti a v diecéze v spolupráci s diecéznymi kňazmi. Pre tých, ktorí už sú vo formácii, je cirkevné spoločenstvo naďalej základným formačným prostredím, voči ktorému pociťujú vďačnosť.

Duchovné povolanie je podporované Cirkvou. Po definitívnom záväzku sa cesta povolania v Cirkvi nekončí, ale uskutočňuje sa v ochote slúžiť, vo vytrvalosti a pokračujúcej formácii. Kto svoj život zasvätil Pánovi, je pripravený slúžiť Cirkvi tam, kde to potrebuje. Misia Pavla a Barnabáša je príkladom takejto cirkevnej disponibility. Po vyslaní na misie Duchom Svätým a spoločenstvom v Antiochii (porov. *Sk* 13, 1 – 4) sa vracajú späť k tomu istému spoločenstvu a rozprávajú o tom, čo prostredníctvom nich Pán vykonal (porov. *Sk* 14, 27). Misionárov sprevádza a podporuje kresťanské spoločenstvo, ktoré ostáva ich životným vzťahným bodom, ako viditeľný domov poskytujúci isté zázemie tým, ktorí sú na ceste do večného života.

Spomedzi pastoračných pracovníkov sú zvlášť dôležití kňazi. Prostredníctvom ich služby sa sprítomňujú Ježišove slová, keď povedal: „*Ja som brána k ovciam [...] Ja som dobrý pastier*“ (*Jn* 10, 7. 11). Pastoračná starostlivosť o povolania je jednou z hlavných súčastí ich služby duchovných pastierov. Kňazi sprevádzajú tých, ktorí hľadajú svoje povolanie, ako aj tých, ktorí už svoj život zasvätili službe Bohu a spoločenstvu.

Všetci veriaci si majú uvedomiť cirkevnú dynamiku duchovných povolaní, aby sa veriace spoločenstvá po vzore Panny Márie mohli stať materinským lonom, ktoré prijíma dar Duch Svätého (porov. *Lk* 1, 35 – 38). Materstvo Cirkvi sa prejavuje prostredníctvom vytrvalej modlitby za povolania a tiež výchovným pôsobením a sprevádzaním tých, ktorí počujú Božie volanie. Cirkev ho uskutočňuje aj prostredníctvom starostlivého výberu kandidátov na kňazstvo a do zasväteného života.

A konečne, Cirkev je matkou povolání, keďže neustále podporuje tých, ktorí svoj život zasvätili službe druhým.

Prosme Pána, aby všetkým, čo sú na ceste k povolaniu, daroval hlboký pocit príslušnosti k Cirkvi; aby Duch Svätý posilnil v pastieroch a vo všetkých veriach spoločenstvo, schopnosť rozlišovania a duchovné otcovstvo a materstvo.

Otec milosrdenstva, ktorý si svojho Syna obetoval za našu spásu a ktorý nás posilňuješ darmi svojho Ducha, daruj nám živé, horlivé a radostné kresťanské spoločenstvá, ktoré budú prameňmi bratského života a u mladých ľudí vyvolajú túžbu zasvätiť sa Tebe a evanjelizácii. Posilňuj ich v úsilí ponúkať vhodnú katechézu ohľadom povolání a cesty osobitného zasvätenia. Daruj im múdrosť potrebnú na rozlišovanie povolání, aby vo všetkom zažiarila veľkosť tvojej milosrdnej lásky. Mária, Ježišova Matka a vychovávateľka, oroduj za každé kresťanské spoločenstvo, aby sa – oplodnené Duchom Svätým – stalo zdrojom opravdivých povolání v službe svätému Božiemu ľudu.

Vo Vatikáne 29. novembra 2015, na Prvú adventnú nedeľu

František